

i alt Fald let vil komme til at se, at paa Sagens nuværende Standpunkt kan det vanskelig være tilbørlig oplyst for Thinget, om der skulde tilkomme disse Mænd mere Ret, end Finansministeriet har troet. Jeg kan kun tilføje, at, dersom jeg havde haft nogensombest Dviul i denne Henseende, vilde jeg ganske vist have forelagt Sagen for Rigsdagen med Spørgsmaal om Godtgjørelse for Forpagterne; men jeg har ikke haft nogensombest Dviul om, at deres Fordring var ugrundet, og har derfor ikke kunnet komme til at forelægge Rigsdagen Noget derom. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at, dersom Thinget skulde henvide Sagen til Finansministeren, og der saa vilde blive at forhandle om en Godtgjørelse mellem Finansministeren og disse Mænd, vilde Thinget, naar der derefter blev Spørgsmaal om Bevilling af en saadan Godtgjørelse, og det da naturligtvis maatte forlange alle de Dokumenter fremlagte, som jeg har nævnt, komme til det Resultat, hvortil jeg er kommen, nemlig, at der ikke er nogen Aaledning til at give en saadan Godtgjørelse. Jeg kan med disse Bemærkninger kun henstille Sagen til Thingets Overveelse. Jeg antager ikke, at der vil komme Noget ud af den, som kan være til Ginder for de Mænd, som det erede Medlem har taget sig af; men dette maa jeg jo ganske henstille til Thingets nærmere Beslutning. Jeg vil kun sige, at jeg for mit Vedkommende, Mjødnt jeg virkelig gjerne havde villet se Alt, hvad der kunde tale til Fordel for disse Mænd, dog ikke har kunnet finde, at der var Noget, der for mig var tilstrækkeligt til at foreslaa en Godtgjørelse.

Krigs- og Marineministeren: Med Hensyn til nogle af de Andragender, som af det erede Udvalg og af erede Medlemmer her i Salen ere foreslaaede henvisse til de mig underlagte Ministerier, skal jeg tillade mig at komme med nogle korte Bemærkninger. Jeg kan jo i det Hele ikke have Noget imod, at man finder sig foranlediget til at henvide til Krigs- og Marineministeren Andragender, der indkomme til Folkethinget, selv om disse Andragender tidligere have været indsendte til Ministerierne og der ere mødte med Afslag;

men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at det vilde for min fremtidige Virksomhed være meget heldigt, om der tillige forelaa fra dette Things Side saa bestemte Udtalelser som muligt om, hvorledes man vilde stille sig, navnlig naar det dreiede sig om at forlange Pengebevillinger af Thinget for at fuldbyrdiggjøre Andragenderne. Indkommer der imidlertid Andragender, som blive foreslaaede henvisse til Ministerierne, og om hvilke der allerede i disse foreligger tilstrækkelige Oplysninger, saa er Sagen efter min Anskuelse fuldstændig klar og tydelig, saa tror jeg, at det er min Pligt allerede nu ved denne Behandling at gjøre det høie Thing bekendt med, hvorledes jeg stiller mig til de paagældende Sager. Det første Andragende, jeg skal tillade mig at omtale, er det, som er nævnt i Bekendtgivelsen under Nr. 3, og som foreligger som Indstillingspunkt under Nr. 2. Det er Gaardbestyrer Lars Christiaan Mortensens Andragende om Erstatning for den Udgift, han har paadraget sig ved ikke i rette Tid at være bleven underrettet om en formentlig Kasation, en Udgift nemlig til en Stillingmand. Der er i sin Tid paa Grund af den Klage, der indkom til Justitsministeriet fra bemeldte Gaardbestyrer, indhentet saa fuldstændige Oplysninger, som det har været muligt at bringe tilveie. Der er indhentet Oplysninger fra Stabslægen, fra Københavns Kommandantstab, fra det 8de Infanteriregiment og fra 5te Adskrivningsdistrikt. Alle disse Oplysninger ere derefter tilstillede Generalauditoren, for at han kunde udtale sig om, hvad der formentlig videre var at gjøre i Sagen; men Resultatet deraf har været, som det ogsaa blev anført af den erede Ordfører, at Mandens Identitet ikke er bleven bevist. Der har i Vinteren 1864 været indkaldt til Tjeneste blandt Andre to Forstærkningsmand, nemlig af 112 Løgd Nr. 24^{1/2} Lars Christiaan Mortensen (Ervelstrup) og af 24de Løgd Nr. 12 Lars Christensen (Bislev). Den Sidste er den samme Lars Christiaan Mortensen af Bislev, som er indkommen med sit Andragende. Denne Lars Christiaan Mortensen eller, som han i sit Adskrivningspas kaldes, Lars Christensen Bislev, er bleven fremstillet for en Kas-